

انجینیر فضل احمد افغان

کانادا، ۸ اگست ۲۰۰۸ م.

بازی های المپیک و بی احترامی به بیرق افغانستان

من در هفتاد و دو سال عمر خود یعنی از تاریخی که دست راست و چپ خود را شناخته ام به خاطر دارم که رهبران کشور عزیز ما افغانستان وقتی در مقابل علم شریف و یا بیرق ملی قرار می گرفتند رسم تعظیم بجای می آوردند و در مسابقات اولمپیک سفرای مقیم در کشوری که مسابقات دایر می شد در وقت رسم گذشت ورزشکاران به نمایندگی از ملت و رهبر خود به بیرق احترام و از ورزشکاران به کف زدن ها بدرقه می کردند و نیز فراموش نمی کنم که مسابقات اولمپیک بعد از کودتای ۱۹۷۳ م سردار محمد داود شهید در مانتریال کانادا بود. چون ریاست اولمپیک و وزارت تعلیم و تربیه نسبت تحولات بعد از کودتا ترتیبات و آمادگی لازم برای اشتراک در مسابقات اولمپیک را نداشتند نمی دانستند که اشتراک کنند یا خیر و از جانب دیگر مکرراً از طرف سازمان بین المللی اولمپیک تقاضا می شد که افغانستان موقف خود را به ارتباط اشتراک شان به زودترین فرصت روشن سازند. بناءً رئیس اولمپیک و وزارت تعلیم و تربیه مجبور شدند که از رهبر (رئیس جمهور سردار محمد داود) هدایت بگیرند. لهذا در یکی از روزهای سه شنبه که مجلس وزارت دایر بود جناب محترم محمد نسیم خان معین دوم وزارت دیرتر به مجلس تشریف آوردند و فرمودند که به حضور رهبر تشریف برده بودند تا در باره عدم آمادگی هیأت های ورزشی در مسابقات اولمپیک به حضورشان عرض و هدایت لازم اخذ نمایند و فرمودند که رهبر امر کردند که در مسابقات مورد است یا باخت برای من مهمتر و با اهمیت تر بلند بودن بیرق افغانستان به حیث یک کشور آزاد و مستقل در مسابقات جهانی اولمپیک می باشد فوری فردا باید هیأت های شما حرکت و در مسابقات اشتراک نمایند. که چنان هم شد.

امسال مسابقات اولمپیک در چین است و امروز که هشت اگست است در حالیکه رهبران تعداد زیادی از کشورها به شمول آقای جورج بوش رئیس جمهور اضلاع متحده امریکا و برای اولین بار آقای حامد کرزی بحیث یک رهبر افغانستان در مراسم افتتاح مسابقات اشتراک ورزیده بودند. من و خانم بسیار مشتاقانه منتظر دیدن بیرق و ورزشکاران افغان خود بودیم و در تلویزون می دیدیم که در وقت گذشتن ورزشکاران کشورهای مختلف رهبران یا نمایندگان کشور هایشان از جاهای خود برمی خاستند و با خوشی و کف زدن ها از ورزشکاران خود استقبال می نمودند و مقابلتاً ورزشکاران شان نیز احساسات گرم خود را با شور دادن دستان و بیرق های ملی اظهار می داشتند اما متأسفانه وقتی ورزشکاران افغانستان عزیز ما با بیرق ملی سیاه سرخ و سبز و لباسهای ملی داخل میدان گردیدند و رو بطرف آقای کرزی و آقای داکتر سپینا وزیر خارجه گشتند از طرف آقای کرزی و وزیر خارجه به جز از یک چشمک زدن آقای کرزی هیچ حرکتی دیگری نشان داده نشد مثله ورزشکاران را ندیده باشند مقابلتاً ورزشکاران و هیأت معیتی شان نیز به کمال بی اعتنائی بدون حرکت دستان و یا بیرق به آنها از مقابل شان گذشتند. من و خانم با عالم یأس و تأثرات عمیق چشم با یکدیگر دوختیم و با خاموش نمودن تلویزون راهی ادای

نماز جمعه گرديديم. صرف ميخواهم به عرض برسانم که اگر رئيس جمهور و وزير خارجه ما به بيرق ملي خود احترام نداشته باشند از آن چه انتظار بايد داشت که به ملت احترام داشته باشند.

خداوند متعال حافظ و نگهبان آن ملت مظلوم – درديده و بيچاره باشد.

پايان

/